

Pozsonyi kaland

Igen, kaland volt a javából, az első pillanattól kezdve az utolsóig. Úgy írom ezt a beszámolót, hogy még három napom vissza a hazautazásig, és az igazat megvallva, nem várom. Az elmúlt négy hónap életem egyik legfelszabadultabb és legmeghatározóbb időszaka volt...

A továbbiakban próbálom pontokba szedni, hogy mi az, amire oda kell figyelni a kintlét során, illetve megpróbálom a hasznos információkat összeszedni.

1. Szállás:

Először szerettem volna kollégiumban lakni, de ez sajnos a férőhely hiány miatt nem sikerült. Utólag nem bánom, mert tudomásom szerint eléggé kiesik a városközpontból, és ha valaki tanulni, illetve a sulihoz dolgozni szeretne, arra nem igazán a legalkalmasabb, viszont ha valaki kap helyet, akkor lényegesen olcsóbb, mint az albérlet.

Az árakról, amik mellel csak 2008 végéig mérvadóak, mivel 2009 januárjától Szlovákiában bevezetik az eurót, ami várhatóan áremelkedést hoz majd magával. Tájékoztató jelleggel: én 4500 SK-t (1SK = kb.8FT) fizettem az albérletért, ahol külön szobám volt. Ez Pozsonyban nagyon olcsónak számít, főleg, hogy a város szívéből 10 percre volt villamossal. A többiek átlagosan 7000-10000 SK-fizettek havonta. Az albérletet Anna Jurickova közvetítésével szereztem, aki az egyetem egyik adminisztrátora. Email-ben tartottuk a kapcsolatot, így mikor megérkeztem, már biztosítva volt a szállásom. Az csak részletkérdés, hogy egy héttel csúszott a kiutazás időpontja amiatt a lány miatt, akinek tulajdonképpen a szobáját megkaptam, mivel ő szintén Erasmus program keretében utazott Krakóba, s neki csak később kezdődött a szemesztere – de szerencsére ez semmilyen fennakadást nem okozott a továbbiakban.

A legtöbben közülünk nem kötöttek albérleti szerződést – hogy mi a jobb és biztosabb, azt nem tudom. Például a finn lányok - akik szintén Erasmusszal voltak Pozsonyban – kötöttek, és két héttel a hazautazásuk előtt egy család költözött be melléjük. Amikor ezt kifogásolták a lakás tulajdonosánál, akkor az egyszerűen széttepte a szerződést. Ezután a nagykövetséghez fordultak, akik nagyon segítőkészek voltak, de sajnálattal közölték, hogy nem tudnak semmit sem tenni az ügy érdekében.

Én két szlovák lánnyal laktam együtt, akik már dolgoztak – szerencsém volt velük, mert jól tudtak angolul, és nagyon rendesek voltak.

2. Nemzetközi diákigazolvány:

Igen, kell!!! A legjobb az, ha a kinti koordinátorral ez ügyben megteszitek a szükséges intézkedéseket még a kiutazás előtt – digitális igazolványkép, adatok stb...hogy amikor megérkezel, akkor csak alá kelljen írnod a papírokat, vagy esetleg ezt előzőleg postai úton elintézték, és akkor már csak kézhez kell kapnod a diákod. Szerintem jobb, ha nem itthon készítteted, mert akkor a kinti intézmény neve fog szerepelni a kártyán, ami sok esetben jól fog jönni: könyvtár, színház stb...

Ha kézhez kaptad a diákod, amit a Volksbank-ban személyesen kell átvenned, ezzel még nincs vége. Aktivizálnod kell, ami annyit jelent, hogy el kell menned a VŠMU Zochova utcai épületébe, azon belül is az új épületbe, ahol meg kell keresni azt az illetékes embert, aki számítógépen keresztül aktivizálja majd a kártyát. Onnan lehet tudni, hogy ténylegesen sikerült-e az aktiválás, hogy a főbejárati kapun ki kell próbálni, ha nyitja, akkor működik, ha nem, akkor vissza kell menni és újból megkérni az illetékes személyt, hogy aktiválja. Nekem egy egész napomba tellett, amire végre sikerült. Ez azért szükséges, mert ha nem a város szívében laksz, és rendszeresen kell tömegközlekedéssel utaznod, akkor olcsóbb diákbérletet venni, amihez azonban csak az aktivizált diákot fogadják el – ugyanis a bérletet számítógépes úton rögzítik a diákodra, és azt kell felmutatnod az ellenőrnek, aki szintén egy elektromos szerkezettel ellenőrzi azt.

3. Ingyen színház:

Ha szeretnél ingyen színházba járni, akkor a tanulmányi osztályon, illetve az Erasmus-koordinátorodtól igényelhetsz egy kártyát, ami minden előadás (próza, balett, opera) ingyenes megtekintésére jogosít fel. Ehhez egy igazolványkép szükséges. A nemzetközi diákodat erre a célra nem tudod felhasználni.

4. Tömegközlekedés:

Érdemes diákbérletet venni – én háromhavi diákbérletet vettem, ami 900SK volt, amivel azonban egész Pozsonyban ingyen utazhattam, még a külvárosi részekre is. Ha valakinek nincs szüksége bérletre, akkor a jegyek a következők :

10 perces jegy: 7SK (nemzetközi diákkal)
30 perces jegy: 9SK(nemzetközi diákkal)
60 perces jegy: 11SK(nemzetközi diákkal)

A jegyet minden megállóban jegyautomatából meg lehet venni, illetve trafikban is árusítják. Bliccelni nem érdemes, mivel a jegyeket elektronikusan ellenőrzik, így ha nincs érvényesített jegyed, vagy ha az érvényesítést követően lejárt az időintervallum, akkor 1500SK büntetést kell fizetni – kimagyarázkodásra nincs lehetőség. Miután az ellenőrök felszálltak a járműre, blokkolják a rendszert, és nem tudod érvényesíteni a jegyed, szóval tényleg nem lehet lespórolni.

Az éjjeli buszokra, ami azt jelenti, hogy kb. fél 12 után egészen hajnali 4-ig éjjeli buszok vannak, külön kell jegyet venni, mégpedig 60 perceset, attól függetlenül, hogy van-e bérleted vagy sem. A buszok a President Palace előtt indulnak, kb. óránként.

5. Étkezés:

Az árak hasonlóak a magyarországiakhoz, de mivel a sulis a régi városrészben van, ami olyan, mint Budán a vár környéke, így nem éppen a legolcsóbb. Persze itt is meg lehet találni az olcsó és jó helyeket. Egy menü átlagosan 100SK, ami azonban tisztességes adag. A Venturska utcai épülettel szemben van egy étterem, ahol például nagyon jó a menü. A Slovak Pub nevű hely szintén egész olcsó és kellemes hely diákok számára, illetve jól főznek, és szintén a központban van. Érdekes a helyi ételeket is megkóstolni, az étlapon megtaláljátok – szerintem ízletesek. A többi diák által kedvelt hely a Verne. (Mellékelek egy minitérképet is, azon mindent bejelöltem!)

Itt is van TESCO, pont olyan, mint nálunk, illetve ami a központban van, az egy kicsit más, de a többi teljesen olyan. Fontos eltérés: hétköznap csak 22 óráig, hétvégén pedig 20 óráig van csak nyitva, nem non stop!

6. Utazás – szórakozás:

Pozsony jó központ ahhoz, ha az ember utazni akar. Mi a többiekkel voltunk Krakkóban, Prágában és Bécsben, valamint a Tátrába is érdemes egy hétvégére elkirándulni. Nemzetközi viszonylatban nincs sajnos diákjegy, de szerintem érdemes rászánni az összeget, megéri.

Maga a város is tele van jó helyekkel, ahova jó elmenni, ha szép az idő: ilyen a pozsonyi vár, a Slavín temető és kilátó, a Devín Castle. A közlekedés jó, mindenhol el lehet jutni.

Sok a szórakozóhely: mi a Casa de Havanna-t szerettük, fogyasztani elég drága, de nagyon jó zenét játszottak, valamint a Jazz Cafe, ahol egyszer egy élő koncerten voltunk. A Nu Spirit a diákok által kedvelt pinceklub, ahova viszont a belépő 100SK. De egész biztos vagyok benne, hogy mindenki fel fogja magát találni.

7. Internet:

A könyvtárban és a suliban is van lehetőség internetezésre (ingyenes), valamint elég sok Internetkávézó van a belvárosban, viszonylag elérhető áron.

Ha van laptopod, akkor a legtöbb kávézóban ingyen használhatod a netet.

8. Iskola:

Végül és persze nem utolsó sorban az oktatásról, hiszen alapvetően ezért utazik ki az ember. Nekem semmi gondom nem volt. Szinte az összes tanár beszél angolul, páran németül is. Szerveztek nekünk külön szlovák nyelvórákat –

szerintem inkább szórakoztatóak voltak, mint hasznosak, de ha a csoportban jó a hangulat, akkor egész jó multság tud lenni.

A megérkezésem pillanatától kezdve mindenki nagyon előzékeny, udvarias és segítőkész volt. Bármire szükségem volt, csak szólnom kellett, és el volt intézve.

Az iskola neve VŠMU (Vysoká Škola Múzických Umení v Bratislave). Érdekes a többi szakra is ellátogatni – voltam a báb szakosoknál, a fotósoknál, a filmeseknél, az animáció szakosoknál (ők mind a Zochova u.-i épületben vannak), a színészeknél (Venturska u.), valamint a táncosok és a zenészek közül is ismerek néhány diákot (Zochova u.).

Ha valaki a könyvtárat szeretné használni, az is lehetséges – a nemzetközi diákokat kell felmutatnod, és akkor csinálnak neked egy könyvtári kártyát – amúgy a könyvtár is a Zochova utcai épületben van.

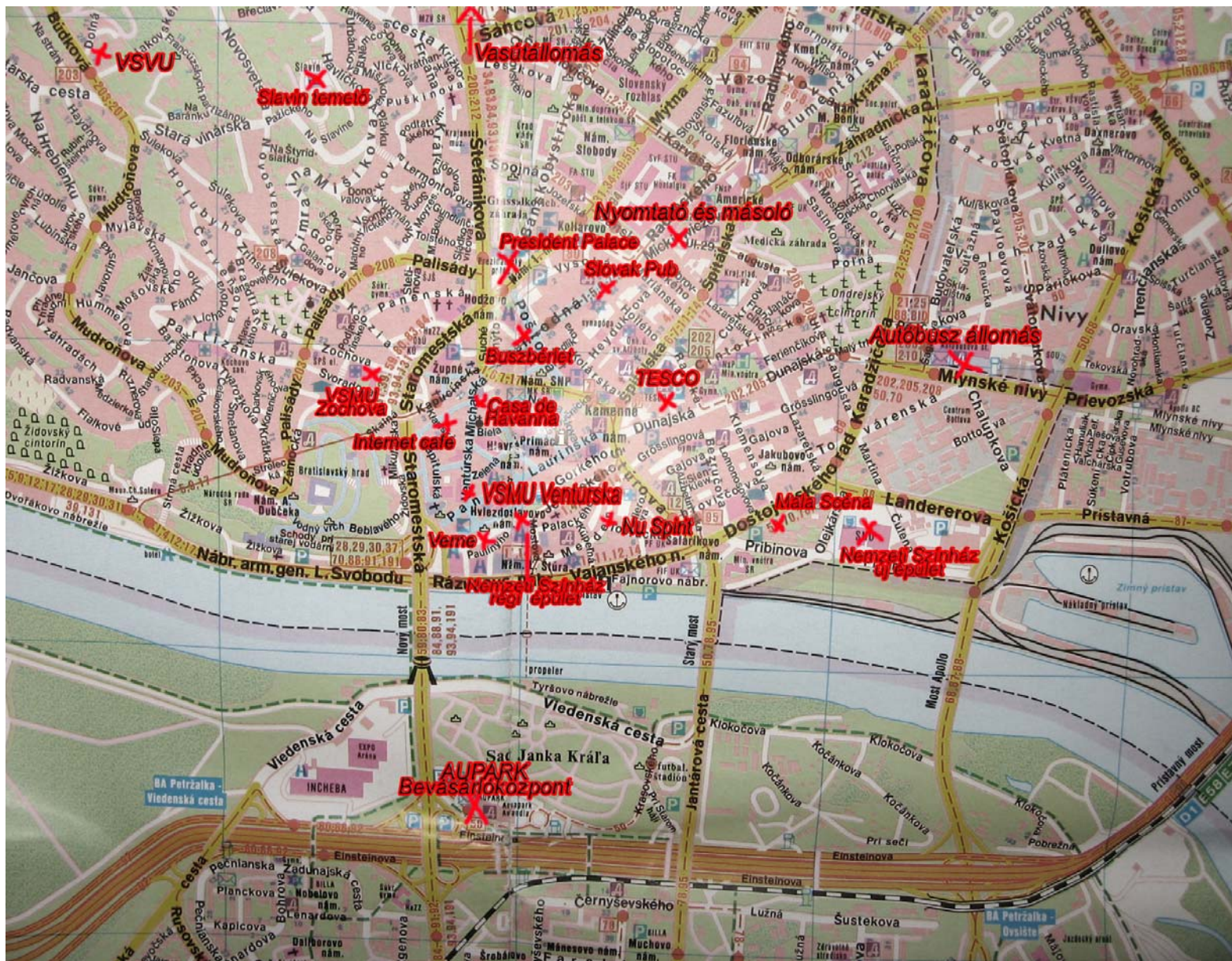
Minden rajtad múlik: ha akarsz tanulni, akkor utána kell járnod, és bármit megtanulhatsz, ha viszont örülsz annak, hogy kiszabadultál a kötelezettségek alól, akkor élvezheted az életed, senki nem fog rajtad számon kérni semmit – persze azért a ló túl oldalára sem kell átesni. Felnőttként kezelnek, a magad ura vagy – ha tudsz vele élni, akkor ez nagyon jó is lehet.

Úgy gondolom, hogy a kinti oktatás a látványtervezés szempontjából sok pontban eltér a miénktől – nem mondanám, hogy jobb, vagy rosszabb – más. Ez azért jó, mert sok olyan dologra kapsz rálátást, amire itthon nincs lehetőséged. Egy osztályban 5-6 tanuló van, ami nekem szokatlan volt az otthoni viszonyokhoz képest – nincs igazán műhelyhangulat, ami kicsit hiányzott is. Másrészt viszont kicsit belekóstoltam, hogy milyen, ha az ember magának dolgozik.

Nincsenek a klasszikus értelemben vett rajzórák, mivel nincsenek műtermek, így otthoni feladatok vannak, nem pedig modell utáni festés. Viszont a VŠVU-n, ami kb. a képzőművészeti egyetemnek felel meg, voltam egy órán, ahol a rajzoktatás egész más szellemben zajlik, mint nálunk. Nem igazán láttam jó rajzokat, de az is lehet, hogy csak épp a rossz csoportot fogtam ki. Ez az iskola, mivel teljesen külön intézmény a VŠMU-tól, így teljesen máshol van, kicsit kiesik a városközponttól.

Betekintettem a nemzeti színház varrodai és díszletező műhelyeibe, valamint egy magánvállalkozású varrodában is volt szerencsém körülnézni, továbbá elég sok díszletező és főpróbát láttam a nemzeti színházban.

A látványtervező tanszék jelenleg költözés alatt áll, ami annyit jelent, hogy a mostani Venturska utcai régi épületből egy újba költöznek. Ha jól tudom, akkor ez a rész közel van a Zochova utcai épülethez, ami azt jelenti, hogy az összes szak egy helyen lesz ezután.

A belváros térképe

Az iskola bejárata

A suliban

A belváros

Próba a prágai Nemzeti Színházban – Verdi: Falstaff

Az Erasmusos csapat

Megbeszéltük, hogy a Sziget Fesztiválon újra találkozunk augusztusban!

Az angol színészek és a spanyol színészlány– Csehov:Platonov

Az elmúlt néhány hónap olyan volt számomra, mint egy önismereti játék. Új környezet, új emberek, új kihívások. Az élet adta szituációk próbára tesznek, vizsgáztatnak – nem mások előtt, saját magad előtt. A rólad kialakult kép itt nem létezik, így kiléphetsz azokból a klisékből, amikbe az idők során az itthoni környezeted besorolt – egy teljesen új oldaladról ismerheted meg magad, új ablakokat nyithatsz a világra. Válaszokat kell majd adnod: lesznek köztük igenek, és lesznek köztük nemek is – mindkettő ugyanolyan jelentőségű. Ismeretségek, barátságok köttetnek, mélyebbek és felszínesebbek. Akárhogyan is, de olyan emberekkel találkozol, akik pár év múlva a te kortársaid, esetleg kollégáid lesznek valahol a világban, együtt alakítjátok majd a világ folyását – lesz aki kevésbé, és lesz aki kicsit jobban.

Mindent összevetve, ez a félév az egyik legjobb dolog, ami velem történhetett!

Tihanyi Ildikó Rita
Látványtervező szak

Pozsony, 2008. május 25.